

P14-31 ERİŞKİNLERDE DİFTERİ ANTİKOR DÜZEYLERİNİN HÜCRE KÜLTÜRÜNDE TOKSİN NÖTRALİZASYON YÖNTEMİYLE SAPTANMASI

Ö. GÜREL, T. YAMAZHAN, D. GÖKENGİN, D. SERTER
Ege Ü. Tip Fak. Enfeksiyon Hast. ve Kl. Mik. AD.,-İZMİR

Bu çalışmada çeşitli erişkin yaş gruplarında hücre kültürleri yöntemi kullanılarak toksin nötralizasyonu testi ile difteri antikor düzeylerinin saptanması amaçlanmıştır. Ege Üniversitesi Tip Fakültesi Kan Merkezi'ne Ocak 1999 ile Temmuz 2000 tarihleri arasında başvuran sağlıklı kan vericilerinden belirlenen 4 yaş grubundan her biri için 40'ar serum örneği rasgele yöntemle elde edilerek, toplam 160 serum çalışmaya alınmıştır. Serum örneklerinin yaşa göre dağılımı; 1.grup 20-29 yaş, 2.grup 30-39 yaş, 3. grup 40-49 yaş, 4.grup >50 yaş üzeri olarak belirlenmiştir. Serum örneklerindeki difteri antitoksini düzeyleri Vero hücreleri kültürlerinde toksin nötralizasyon testi uygulanarak belirlenmiştir. Antikor düzeyinin 0.1 IU/mL'nın üzerinde olması tam koruyucu, 0.01-0.09 IU/mL olması kısmi koruyucu, 0.01 IU/mL'nın altında saptanması ise koruyuculuğu olmayan düzey olarak belirlenmiştir. Çalışmada 20 yaşından büyük erişkin yaş grubunun %25.6'sında, tam koruyucu düzeyde antikor varlığı gösterildi. Yaşı gruplarına göre 20-29 yaş grubunun %17.5, 30-39 yaş grubunun %32.5, 40-49 yaş grubunun %22.5 ve 50 yaşından büyük olanların %30 oranında difteriye karşı tam bağıksız olduktan belirlenmiştir. Bölgemizdeki erişkin yaş grubunun difteriye karşı duyarlı olduğu saptanmıştır. Bu nedenle rutin aşılama şeması sonrası erişkin yaş grubunda rapel dozu aşılamasının gerekli olduğunu düşünüyoruz.

P14-32 EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ HASTANE ENFEKSİYONLARI NOKTA PREVELANS ÇALIŞMASI

B. ARDA, T. YAMAZHAN, M. TUNCEL, H. PULLUKÇU, O. SİPAHİ,
S. ULUSOY
Ege Ü. Tip Fak. Enfeksiyon Hast. AD.,-İZMİR

Bu çalışmada EÜTF hastanesinde yatan hastalarda, 25.06.2002 tarihinde, hastane enfeksiyonu prevalansı araştırılmıştır. Hastane enfeksiyonu saptanan hastalar, alita yatan hastalıklar, risk faktörleri, uygulanan girişimler, enfeksiyon odakları ve etken mikroorganizmalar açısından değerlendirilmiştir.

Toplam yatak kapasitesi 1486 olan hastanemizde, 25.06.2002 tarihinde yatan hasta sayısı 1063, hastane enfeksiyonu prevalansı %4.8 olarak saptanmıştır. Hastane enfeksiyonu oranı yoğun bakım ünitelerinde %12.8 iken servislerde %4.6'dır. Hastane enfeksiyonlarının kliniklere göre dağılımı tablo'da gösterilmiştir.

Klinik	Yatan hasta	Haslanen enfeksiyonu Sayı (%)
İç Hastalıkları Servis	119	9 7.5
İç Hastalıkları YB	14	2 14.2
Çocuk Sağlığı	81	6 7.4
Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon	53	6 11.3
Göğüs Hastalıkları	45	1 2.2
Göğüs Hastalıkları YB	3	1 33.3
Dermatoloji	48	1 2.0
Anesteziyoloji YB	38	7 18.4
Beyin Cerrahi Servis	62	2 3.2
Beyin Cerrahi YB	10	3 30.0
GKDC YB	43	1 2.3
Genel Cerrahi Servis	83	1 3.6
Genel Cerrahi YB	9	1 11.1
Üroloji	43	1 2.3
Ortopedi	98	3 3.0
Plastik Cerrahi	29	3 10.3
Kadın Doğum	91	1 1.1

Hastalarda en sık görülen hastane enfeksiyonu üriner sistem enfeksiyonu olup, diğer enfeksiyon odakları sırasıyla bakteremi, deri ve yumuşak doku enfeksiyonu, pnömoni, menenjit, kateter enfeksiyonu ve mediastinit şeklinde sıralanmıştır. Hastane enfeksiyon etkenler sırasıyla *Pseudomonas aeruginosa*, *Acinetobacter spp.*, *Klebsiella pneumoniae*, *Escherichia coli* ve *Staphylococcus aureus*'dır. Hastane yataş günü ortalaması 37.2 (7-210) gündür. Hastaların %68.6'sında hastane enfeksiyonu gelişmeden önce antibiyotik kullanımı belirlenmiştir. Üç olgu dışında hastaların tümünde alitta yatan hastalık ve 7 olgu dışında bütün hastalarda enfeksiyon riskini artıran tıbbi girişim varlığı saptanmıştır.

Tüm kliniklerde hastaya dayalı, aktif sürüveysans yapılmadığı durumlarda, uygun aralıklarla tekrarlanan nokta prevelans çalışmaları hastane enfeksiyonlarının izleminde yararlı bilgiler sağlar.

P14-33 HEMODİYALİZ HASTALARINDA HEPATİT B, C VE D TARAMASI

M.K. KARAHOCAGİL¹, H. IRMAK¹, T. BUZCAN¹, C. DEMİR², C. TOPAL², N. SAKARYA¹, Ö. EVRGEN¹, Ö. YILDIZ¹, A.P. DEMİRÖZ¹

¹ YYÜ Tip Fak. Enfeksiyon Hast. ve Kl. Mik. AD.,-VAN

² YYÜ Tip Fak. İç Hast. AD.,-VAN

HCV, HBV ve HDV infeksiyonları, akut hepatitis, kronik hepatitis, siroz ve hepatoselüler Ca etiyolojisinde rol alan önemli viral infeksiyon grubudur. Bulaş sıklıkla enfekte kan, kan ürünleri ve vücut salgıları ile olduğundan, sık kan transfüzyonu ve parenteral girişim gerektiren hemodiyaliz hastaları bu grup infeksiyon hastalıkları için en önemli risk gruplarından birini oluştururlar.

Mayıs 2000 - Temmuz 2002 tarihleri arasında Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Nefroloji Kliniği Hemodializ Ünitesinde hemodiyalize alınan toplam 76 hasta (31 kadın, 45 erkek) HBV, HCV, HDV serolojisi açısından ELISA yöntemiyle tarandı. Hastaların yaş aralığı 15-80, yaş ortalaması 46.6 idi.

Hastaların 34'ünde (%44.7) anti-HCV antikorları pozitif bulunurken, 6'sında (%7.8) HBsAg, 7'sinde (%9.2) Anti-HBc IgG pozitif bulundu. Hastaların hiç birinde Anti-HDV pozitif bulunmazken, HBsAg pozitif olan 6 hastanın 2'sinde HBV DNA hibridizasyon yöntemiyle pozitif bulundu.

Anti HCV antikor pozitifliği ile hemodiyaliz süresi ve transfüzyon hikayesi arasında anlamlı bir beraberlik bulunurken ($p<0.05$) yaş, cins, haftalık hemodiyaliz sıklığı, Anti-HBc IgG ve HBsAg pozitifliği arasında anlamlı bir ilişki saptanamadı ($p>0.05$)

Sonuç olarak; viral hepatitis için risk grubu olarak kabul edilen hemodiyaliz hastalarına zamanında yapılacak hepatitis B aşısı uygulanması ile B tipi hepatitis karşı etkin koruma sağlanmaktadır. Buna karşılık hepatitis C ye karşı uygulanabilir bir aşısı bulunmaması yüzünden, özellikle hemodiyaliz hastalarında C tipi viral hepatitisin yüksek sıklıkta görülmesi, konvansiyonel koruma yöntemlerinin ne derece yetersiz kaldığını dramatik bir şekilde ortaya koymaktadır.

P14-34 YATAN HASTALARDA STAPHYLOCOCCUS AUREUS TAŞIYICİLİĞİ

O.C. AKTEPE¹, M. ALTINDİŞ¹, Z. ÇETINKAYA¹, Y. ÇETINKOL¹, F. KOÇOĞLU², K. ERTAYLAN³

¹ Kocaeli Ü. Tip Fak., Mik. ve Kl. Mik. AD.,-AFYON

² Afyon Devlet Hastanesi,-AFYON

³ Afyon SSK Hastanesi,-AFYON

Staphylococcus aureus hastane kaynaklı infeksiyonlara yol açan önemli bakteriyel patojenlerden birisidir. *S.aureus* ve özellikle Metilisinil resistant *S.aureus* (MRSA) suslarının yatan hastalarda kolonizasyonu, bu tip infeksiyonlar için kaynak oluşturabilmektedir. Bölgemizde bu kolonizasyon oranlarının yüksek bildirilmesi nedeniyle, durumu saptamaya yönelik çok merkezli bir çalışma yapılmıştır.

Çalışma kapsamında üç farklı hastanede yatan hastalardan alınan nazal sürüntü örneklerinde *S.aureus* ve MRSA taşıyıcılığı araştırılmıştır. A, B ve C hastanelerinde yatan, sırasıyla 75, 147 ve 97 hastadan alınan örnekler %5 kanlı agarda bir gecelik inkübasyonu takiben değerlendirilmiştir. *S.aureus* susları olarak tanımlanan izolatlar, 1 µg oxacillin içeren diskler (Oxoid,UK) yardımıyla MRSA olarak belirlenmiştir. Hastanelere göre *S.aureus* ve MRSA taşıyıcılık oranları sırasıyla şöyledir; A hastanesi %65 ve %30; B hastanesi %70 ve %23; C hastanesi %58 ve %20.

Elde edilen sonuçlar her üç hastane için de, daha önce bölgemizden bildirilen oranlara benzer; ancak ülke genelinde saptanandan yüksek değerlerdir. Dolayısıyla bölgemizde yatan hastalarda ortalama %62 oranında *S.aureus* taşıyıcılığından bahsedilebilir. Yanısıra MRSA taşıyıcılık oranının ortalama %22 bulunması, bu susların çoklu direnç paterniyle ciddi seyirli infeksiyonlara yol açabilmesi açısından önemlidir. Saptanan bu duruma yönelik hastane bazında kontrol önlemlerinin alınarak taşıyıcılık oranlarının düşürülmesi ve hastaların eğitimi ile hijyen alışkanlıklarının değiştirilmesi hedeflenmektedir.